The background of the slide is a soft-focus photograph of numerous purple flowers, likely lilacs, with some green leaves visible. The lighting is bright and natural, creating a gentle bokeh effect.

А.С.Пушкин

в переводах

**Выполнила:
преподаватель русского языка
и литературы
Воронежского
индустриального колледжа
Дидрова И.В.**

А.С. Пушкин – поэт мирового масштаба!

Но сколь бы ни трудны были его произведения для перевода, великий русский поэт имеет своих почитателей почти во всех уголках нашей планеты!

**Произведения А.С.Пушкина
переведены на ВСЕ языки мира!**

Пушкин и сам занимался переводами. Обилие языков, которых в той или иной степени касался Пушкин, просто поражает! Французский, старофранцузский, итальянский, испанский, английский, немецкий, древнегреческий, латинский, древнерусский, церковнославянский, сербский, польский, украинский, древнееврейский, арабский, турецкий — шестнадцать языков.

В. Сосюра «Я мить чудову пам'ятаю» («Я помню чудное мгновение» на украинском языке)

Я мить чудову пам'ятаю,
Коли мені з'явилась ти,
Як осяйне видіння раю,
Як чистий геній краси.

В сумній холодній безнадії,
В людській тривожній метушні
Звучав твій голос, наче мрії,
У снах з'являлась ти мені.

Йшли роки. Мрії чарівничі
Розвіяв вітер часу злий,
І я забув твоє обличчя,
Твій стан і голос ніжний твій.

У глушині важкій вигнання
Минали дні мого життя

А. С. Пушкин. "ПАМ'ЯТНИК" (перевод на український язык М. Рильського)

Я пам'ятник собі воздвиг нерукотворний,
Тропа народна там навіки пролягла,
Олександрійській стовп, в гордливості незборний,
Йому не досягне чола.

Ні, весь я не умру, я в лірі жити буду,
Від праху утече нетлінний заповіт, -
І славу матиму, допоки серед люду
Лишиться хоч один піїт.

Про мене відголос пройде в Русі великій,
І нарече мене всяк суцый в ній язык,
І гордий внук слов'ян, і фінн, і нині дикий
Тунгус, і друг степів калмик.

І довго буду тим я дорогий народу,
Що добрість у серцях піснями викликав,
Що в мій жорстокий вік прославив я свободу
І за упалих обставав.

Виконуй божеське, о музо, повеління,
Огуди не страшись, вінця не вимагай,

Пераклады вершаў А. С. Пушкіна «Анчар» на беларускую мову (пер. Максім Танк)

Дзе след жыцця ў пустыні знік,
На грунце бедным, абмярцвелым,
Анчар, як грозны вартаўнік,
Стаіць - адзін на свеце цэлым.
Прырода высахлых пяскоў
Яго ў дзень гнева нарадзіла
І ад карэння да лістоў
Густой атрутай напаіла.
Дыхнуць паўдзённыя вятры
- Атрута капае расіцай,
Пад вечар стыне на кары
Густой, празрыстаю жывіцай.
К яму і птушка не ляціць
А толькі вецер мімалётны
На дрэва смерці набяжыць
- І прэч імчыцца, ўжо смяротны.
Калі ж над спёкаю пяскоў,
Зблукаўшы, воблака запрача,
Атрутны дождж з яго лістоў
Сплывае на пясок гарачы.

«Письмо Татьяны» на казахском языке (пер. А.Кунанбаева)

Амал жоқ - қайттім білдірмей,
Япырмау, қайтіп айтамын?
Қоймады дертің күйдірмей,
Не салсаң да тартамын.

Талайсыз, бақсыз мен сорлы,
Еріксіз аттап ұяттан,
Қорлыққа көндім бұл құрлы,
Байқалар халім бұл хаттан

Әлімше мен де ұялып,
Білдірмен дедім өлсем де,
Шыдар ем күйіп мен жанып,
Айында бірер керсем де.

Болмады көріп қалуға,
Есітіп біраз сөзіңді.
Шыдар ем бір ай жатуға
Ұзақ түн жұмбай көзімді.

Қызықтан қашып бұл жерге
Көңіліңіз суып келіпсіз.
Мәнісін сұрап білуге
Тілдесе алмаймын еріксіз.

Келмесең егер сен бізге,
Сау болмас па ем, әлбетте.
Болмасам ашына мен сізге,
Түспес ем мұндай бейнетке.

Асау жүрек қайнамай,
Жуасыр ма еді кезінде?
Елден бір жақсы сайламай,
Бармас па ем ерге өзім де?
Өзгеге ешбір дүниеден
Еркімен тимес бұл жүрек.
Өзелде тағдыр иеден,

«Я вас любил» (пер. И. Железнова)

Я вас любил: любовь еще, быть может,
В душе моей угасла не совсем;
Но пусть она вас больше не тревожит;
Я не хочу печалить вас ничем.
Я вас любил безмолвно, безнадежно,
То робостью, то ревностью томим;
Я вас любил так искренно, так нежно,
Как дай вам бог любимой быть другим.

1829

I loved you

I loved you, and that love, to die refusing,
May still - who knows! - be smouldering in my breast
Pray be not pained - believe me, of my choosing
I'd never have you troubled or distressed.
I loved you mutely, hopelessly and truly,
With shy yet fervent tenderness aglow;
Mine was a jealous passion and unruly...
May God grant that another'll love you so!

Translated by I. Zheleznova

«Стансы» на французском языке

Avez-vous vu la tendre rose,
L'aimable fille d'un beau jour,
Quand au printemps à peine éclore,
Elle est l'image de l'amour?
Видали ль вы нежную розу,
Любезную дочь ясного дня,
Когда весной, едва расцветши,
Она являет образ любви?
Telle à nos yeux, plus belle encore,
Parut Eudoxie aujourd'hui;
Plus d'un printemps la vit éclore,
Charmante et jeune comme lui.
Такою глазам нашим, еще прекраснее,
Ныне явилась Евдокия;
Не раз видела весна, как она расцветала,
Прелестная и юная, подобная ей самой.
Mais, hélas! les vents, les tempêtes,
Ces fougueux enfants de l'hiver,
Bientôt vont gronder sur nos têtes,
Enchaîner l'eau, la terre et l'air.
Но увы! ветры и бури,
Эти лютые дети зимы,
Скоро заревут над нашими головами,

A vibrant field of red poppies and white daisies under a bright, sunny sky. The flowers are in various stages of bloom, with some fully open and others as buds. The background is a soft, out-of-focus green and yellow, suggesting a lush meadow. The text is centered over the image in a black, sans-serif font.

«В нем русская природа, русская душа,
русский язык, русский характер
отразились в такой же чистоте, в какой
отражается ландшафт на выпуклой
поверхности оптического стекла!»

Н.В.Гоголь